

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ž.K.B.** proti žalovaným: **1/ Ing. M.D.S., 2/ K.D.S.nina**, obaja zast. JUDr. J., advokátom so sídlom N.H., **o zaplatenie 1 526 038,-- Sk s prísl.**, na odvolanie žalovaných proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 28. mája 2008, č.k. 14 Cb 1075/1996-70, takto

r o z h o d o l:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 28. mája 2008, č.k. 14 Cb 1075/1996-70 sa v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec sa vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 28. mája 2008, č.k. 14 Cb 1075/1996-70 zaviazal žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi 1 526 038,-- Sk a nahradiť mu trovy konania vo výške 61 040,-- Sk solidárne. V prevyšujúcej časti petitu, týkajúceho sa príslušenstva pohľadávky, žalobu zamietol.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca žalobou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1 526 038,-- Sk s 15% úrokom z omeškania odo dňa splatnosti faktúr a nahradiť mu trovy konania.

Medzi žalobcom a S., š.p R. bola uzatvorená 26. septembra 1985 hospodárska zmluva na odber tepla v pare v priemyselnej časti mesta H.. Odobraté teplo žalobca fakturoval faktúrami č. 146121 (suma 45 027,-- Sk), č. 146098 (suma 58 342,-- Sk), č. 146074 (suma 122 311,-- Sk), č. 146040 (suma 145 910,48,-- Sk), č. 146015 (suma 156 009,-- Sk), č. 146050 (suma 162 723,-- Sk), č. 146307 (suma 173 222,-- Sk) č. 146095 (suma 199 726,54,-- Sk), č. 146037 (218 573,52,-- Sk) a č. 146054 (suma 244 193,40,-- Sk). Žalovaný pohľadávky písomne uznal na základe pokusu o zmier z 2. augusta 1994 listom z 20. decembra 1994.

Po podaní žaloby pôvodne označený žalovaný (S. - štátny podnik) bol rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva SR zrušený bez likvidácie, časť štátneho podniku S. bola vyňatá a táto časť prešla 1. februára 1997 na FNM SR. FNM SR dňom 1. februára 1997 uskutočnil priamy predaj vyňatej časti majetku štátneho podniku kupujúcim Ing. M., bytom S., r.č. X. a K., bytom S., r.č. X., ktorí sa stali právnymi nástupcami k vyňatej časti štátneho podniku.

Žalovaní 1/ a 2/ namietli nedostatok aktívnej a pasívnej legitimácie označených účastníkov konania.

Po vykonanom dokazovaní mal prvostupňový súd na základe rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva SR z 22. januára 1997, rozhodnutia Prezídia FNM SR č. 622/1996 z 2. októbra 1996, rozhodnutia č. 715/1996 a privatizačného projektu z 1. februára 1997 preukázané, že uskutočnením priameho predaja vynímanej časti majetku štátneho podniku žalovaným v 1/ a 2/ rade došlo k ich právnemu nástupníctvu v predmetnej veci po S., š.p. R., OZ H. v časti majetku v účtovnej hodnote 42 983 000,-- Sk, a to práv, povinností a záväzkov, i neznámych, viažucich sa k tomuto majetku.

Ďalej prvostupňový súd konštatoval, že žalovaný (pôvodne) S., š.p. R. OZ H. bol zapísaný v čase začatia konania v príslušnom obchodnom registri v súlade s príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka. Preto súd prvého stupňa považoval námietku žalovaných o neexistencii označeného žalovaného za nedôvodnú a rovnako ako nedôvodnú považoval aj námietku žalovaných o aktívnej legitimácii žalobcu.

Prvostupňový súd mal za nesporne preukázané, že žalobca dodal právnemu predchodcovi žalovaných teplo v zmysle uzatvorenej hospodárskej zmluvy, čím mu vzniklo právo fakturovať (§ 376 HZ) dňom splnenia dodávky.

Žalobca 2. augusta 1994 pokusom o zmier vyzval žalovaného na zaplatenie fakturovanej dodávky tepla, pričom žalovaný reagoval tak, že potvrdil zostatok fakturovanej sumy a uviedol, že platba nebola uskutočnená pre nedostatok finančných prostriedkov. Následne žalovaný listom z 20. decembra 1994 oznámil žalobcovi, že vzhľadom na

nepriaznivú finančnú situáciu navrhuje vysporiadanie svojich záväzkov v čiastke 1 875 561,94,-- Sk formou odpredaja jeho výrobkov.

Súd prvého stupňa považoval prejav žalovaného za uznanie záväzku v zmysle ust. § 132 ods. 1 HZ.

Súd prvého stupňa preto považoval žalobu za dôvodnú a nárok preukázaný, a preto žalobe vyhovel a zaviazal solidárne žalovaných v 1/ a 2/ rade zaplatiť žalobcovi 1 526 038,-- Sk.

Žalobca si uplatnil v žalobe aj úrok z omeškania vo výške 15% ročne od splatnosti jednotlivých faktúr.

V danom prípade právny vzťah vznikol za účinnosti Hospodárskeho zákonníka, podľa ktorého bola predmetná vec aj posudzovaná. Hospodársky zákonník nepozná pojem príslušenstvo pohľadávky. Pri omeškaní s platením faktúry je organizácia, ktorá je v omeškaní podľa § 378 ods. 1 HZ povinná platiť poplatok z omeškania 0,05% dlžnej sumy za každý deň omeškania. Je to samostatný nárok, ktorý musí byť vyúčtovaný a uplatnený. Žalobcovi preto nevzniklo právo na úrok z omeškania v zmysle Obchodného zákonníka, ako si ho uplatnil, a preto prvostupňový súd žalobu v tejto časti zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaní a navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Svoje odvolanie odôvodnili všetkými svojimi podaniami urobenými v konaní a podľa názoru odvolateľov v predmetnej veci chýba jednak aktívna a jednak pasívna legitimácia účastníkov tohto sporu.

Uznanie záväzku považuje za právne irelevantné, keďže takýto úkon neurobili štatutárni zástupcovia, a preto existujúca pohľadávka, aj keby existovala, je premlčaná. Takáto pohľadávka však ani neexistuje.

Žalobca sa k odvolaniu písomne vyjadril a uviedol, že v roku 1996 Ž.B. podali žalobu o zaplatenie pohľadávky v sume 1 526 038,-- Sk.

Zákonom NR SR č. 259/2001 Z.z. bola zriadená Ž., a.s. B. k 1. januáru 2002 vyčlenením časti majetku Ž..

Žalovanú pohľadávku nadobudla novovzniknutá Ž., a.s.

Ž., a.s. 20. decembra 2004 Zmluvou o postúpení pohľadávok postúpila pohľadávku, ktorá je predmetom sporu spoločnosti C., IČO: X..

K 1. januáru 2005 došlo k rozdeleniu Ž., a.s. na 2 samostatné akciové spoločnosti, a to Ž.C., a.s. a Ž.S., a.s.

Nebyť Zmluvy o postúpení pohľadávok veriteľom žalovanej pohľadávky by sa bola stala Ž.C., a.s.

Preto účastníkom konania na strane žalobcu má byť spoločnosť C., s.r.o., H.B..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalovaných podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k názoru, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku súdu I. stupňa v napadnutej časti a ani na jeho zmenu, a preto rozsudok prvostupňového súdu zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

V predmetnej veci sa súd prvého stupňa vecne správne vysporiadal na základe vykonaného dokazovania s pasívnou legitimáciou žalovaných, ako aj s námietkou premlčania vznesenou žalovanými.

Nevenoval sa však v dostačujúcej miere otázke aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že k 1. januáru 2002 na základe zákona NR SR č. 259/2001 Z.z. bola ziadená Ž., a.s. B. s vyčlenením časti majetku Ž..

O tejto skutočnosti žalobca neinformoval prvostupňový súd, rovnako ako aj o tom, že k 1. januáru 2005 došlo k rozdeleniu Ž., a.s. na 2 samostatné akciové spoločnosti, a to Ž.C., a.s. a Ž.S., a.s.

Prvostupňový súd preto v novom konaní musí opätovne preskúmať aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v zmysle ust. § 92 ods. 2 a § 107 ods. 4 O.s.p. a následne na základe vykonaného dokazovania vyhodnotiť námietku žalovaných, týkajúcu sa aktívnej vecnej legitimácie žalobcu s prihliadnutím aj na Zmluvu o postúpení pohľadávok (č.l. 84) z 20. decembra 2004, uzatvorenú formou notárskej zápisnice.

Úlohou súdu prvého stupňa bude následne rozhodnúť vo veci a aj o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 224 ods. 3 O.s.p.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 20. apríla 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.